

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/211/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014201155
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014201155.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a z členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobcu: INTERACTIV.ME, s.r.o., IČO: 36 292 052, Pekná cesta 6, Bratislava, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o., Drotárska cesta 102, Bratislava, proti žalovanej: Rada pre vysielanie a retransmisiiu Slovenskej republiky, Dobrovičova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. RL/021/2014 zo dňa 29.04.2014, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/145/2014-134 zo dňa 14.05.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/145/2014-134 zo dňa 14. mája 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovanej č. RL/021/2014 zo dňa 29.04.2014, ktorým táto rozhodla, že žalobca porušil povinnosť ustanovenú v § 32 ods. 4 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z.z.“) zabezpečiť, aby bol vysielaný telenákup čestný, za čo mu uložila sankciu - upozornenie na porušenie zákona.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia krajského súdu jednoznačne vyplýva záver krajského súdu, a to, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom.

Súd prvého stupňa dal do pozornosti, že na posúdenie naplnenia zákonných podmienok pojmu telenákup v odvysielanom komunikáte bolo potrebné skúmať program z hľadiska obsahu, so všetkými obrazovými alebo verbálnymi zložkami a informáciami, ktoré v ňom boli obsiahnuté. V danom prípade bola divákovi ponúknutá možnosť zúčastniť sa hry o finančnú odmenu zatelefonovaním na telefónne číslo so

zvýšenou tarifnou sadzbou a vyriešením matematického príkladu. Poukazujúc i na výklad únievého práva v rozsudku SD EU vo veci C-195/06 krajský súd dospel k záveru, že na program alebo jeho časť, v ktorých prevádzkovateľ vysielania ponúka divákovi možnosť zúčastniť sa hry o cenu, ktorou je finančná výhra, a to priamou voľbou audiotextových čísiel, t.j. za odplatu, sa vzťahuje vymedzenie, ktoré ustanovenia smernice 97/36/ES zo dňa 30.06.1997 priznáva pojmu teleshopping. A to za predpokladu, ak táto relácia alebo jej časť, predstavuje skutočnú ponuku služieb na základe zohľadnenia cieľa relácie, ktorej je hra súčasťou, významu tejto hry v rámci celej relácie z hľadiska času a predpokladaných hospodárskych výsledkov vo vzťahu k výsledkom očakávaných od celej relácie, ako aj charakteru otázok položených uchádzačom.

Na základe uvedeného výkladu únievého práva vzťahujúceho sa k definícii pojmu telenákup (teleshopping), ktorý vyplýva z citovaného rozsudku Súdneho dvora Európskej únie, nie je možné odvysielaný komunikát považovať za bežný zábavno-súťažný program. Mal za to, že aj s ohľadom na ustanovenie § 32 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. napĺňa odvysielaný komunikát zákonnú definíciu telenákupu. V tomto prípade bola splnená aj ďalšia zákonná podmienka, podľa ust. § 32 ods. 2 citovaného zákona, a síce, že ide o priamu ponuku vysielanú verejnosti s cieľom poskytnúť službu - finančnú hru. Divák môže priamo pri sledovaní televízneho vysielania vytočením telefónneho čísla využiť priamo ponúkanú hru o finančnú výhru. Práve pojem priama ponuka pre verejnosť odlišuje telenákup a reklamu. Reklama je nepriamou ponukou tovaru alebo služby, pretože aj keď je jej cieľom rovnako, ako je cieľom telenákupu, aby si televízny divák kúpil tovary, alebo služby, ktoré propaguje, tým, že ho presvedčí o ich vlastnostiach, konečné štádium obchodu je akcesorické vo vzťahu k jej bezprostredným cieľom a dochádza k nemu neskôr, keď sa spotrebiteľ obráti na príslušnú distribučnú sieť, aby uskutočnil nákup. Telenákup ide totiž ďalej ako reklama, keďže sa neobmedzuje na reklamný oznam, ale zabezpečuje nie len propagáciu ale i samotný predaj tovaru, či služby.

Posudzované relácie teda ponúkajú televíznym divákovi možnosť priamo zúčastniť sa na hre tým, že im moderátor poskytuje informácie nevyhnutné na to, aby sa s ním mohli spojiť a dostali sa tak do vysielania a mohli zodpovedať na stanovenú otázku, čím je splnená podmienka, aby bolo možné predmetný program posúdiť, ako priamu ponuku finančnej služby divákovi.

Podľa názoru súdu čestné vysielanie musí mať jasné pravidlá, ktoré sa priebežne nebudú meniť. Ak je súčasťou programu akákoľvek úloha, je povinnosťou vysielateľa zabezpečiť formuláciu jej zadania jasne, stručne a zrozumiteľne, aj pre priemerného recipienta.

Predmetom posúdenia bolo posúdenie, či komunikát odvysielaný dňa 23.08.2013, v ktorom bola odvysielaná hra, ktorej zadanie znelo tak, že recipienti majú spočítať všetky čísla v každom trojuholníku bol čestný, nakoľko spočítaním čísel v každom trojuholníku nebolo možné dosiahnuť taký výsledok aký bol účastníkom konania zverejnený ako správny a či odvysielaný komunikát napĺňa kritériá telenákupu.

Na základe výkladu únievého práva, vzťahujúceho sa k definícii pojmu telenákup (teleshopping), ktorý vyplýva z citovaného rozsudku Súdneho dvora Európskej únie nebolo, podľa názoru súdu, možné odvysielaný komunikát považovať za bežný zábavno-súťažný program s ohľadom na ust. § 32 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. Súd tak konštatoval, že odvysielaný komunikát naplnil zákonnú definíciu telenákupu. Televízny divák v podstate vytočením telefónneho čísla so zvýšenou tarifou, ktorá je vyššia ako tarifa za bežný telefonický hovor na Slovensku, súhlasí s jej zaplatením v nádeji, ktorú mu dáva moderátor programu, ale aj stanovené pravidlá, že za jediný telefonický hovor po správnom zodpovedaní úlohy vyhrá cenu, ktorá vysoko prevyšuje jeho investíciu. V tomto prípade preto konštatoval, že ide o ponuku finančnej služby - hry vysielateľa pre diváka.

Z pripojeného dôkazného materiálu vyplýva, že v kontrolovanom komunikáte prebiehalo zadanie hry tak, že moderátorka v úvode hry a počas jej priebehu priblížila recipientom zadanie úlohy. Diváci mali podľa zadania a podľa inštrukcií moderátorky spočítať čísla v každom trojuholníku, pričom moderátorka vyzývala divákov, aby telefonovali do štúdia a v ruke držala 250,- Eur.

Zo zadania na obrázku v prvej úlohe je zrejmé, že hlavný trojuholník je rozdelený priamkami na viacero mnohouholníkov najmä trojuholníkov, štvoruholníkov atď. Aby sa diváci dopracovali k správne výsledku bolo nevyhnuté, aby sa sčítali všetky čísla v každom trojuholníku. Preto museli najskôr identifikovať všetky trojuholníky na obrázku a potom spočítať všetky čísla, ktoré jednotlivé trojuholníky obsahovali;

a) Na obrázku bolo možné identifikovať 9 trojuholníkov, najskôr trojuholníky, ktoré obsahujú iba jedno číslo: 1. 75, 2. 1, 3. 5, 4. 124, súčet čísel je 205. Trojuholníky, ktoré obsahujú viacero čísel: 5. 75+15, 6. 22+124, 7. 75+124, 8. 75+1, súčet je 511, spolu s prvou skupinou je súčet 716. A napokon jeden základný trojuholník, ktorý obsahuje všetky čísla: 9. 22+124+75+15, súčet je 236. Súčet všetkých čísel spolu je 952. Ak by boli spočítané všetky uvedené čísla je možné sa dopracovať k výsledku 952. Ako správna odpoveď však bol na konci hry zverejnený výsledok 577.

b) Keďže spočítanie čísel vyššie uvedeným spôsobom nevedlo k správne výsledku, bolo nevyhnuté uvažovať o nezapočítaní niektorých trojuholníkov. Pri pozornejšom pohľade na trojuholníky sa zdá, že trojuholník obsahujúci číslo 75 a trojuholník obsahujúci číslo 5 možno nie sú trojuholníky, keďže ich základňa akoby sa nedotýkala priamo jedného z vrcholov, ale mierila tesne vedľa a pripájala sa na veľmi krátku štvrtú stenu, vďaka čomu je možné považovať uvedené útvary za štvoruholníky. Ak by neboli zrátané trojuholníky s číslami 75, 5 výsledok by bol 706. Ani pri iných kombináciách nebolo možné sa dopracovať k výsledku 577, ktorý bol prezentovaný ako správny.

Moderátorka na konci predmetného programu rozlepila obálku a ukázala na kameru správnu odpoveď (577).

V danom prípade, teda v predmetnom komunikáte boli recipienti opakovane vyzývaní, aby sa zúčastnili hry o cenu zavolaním na audiotextové číslo, ktoré im bolo poskytnuté v rámci vysielania predmetného komunikátu. Išlo tak o priamu ponuku využiť poskytovanú službu, ktorá spočívala v možnosti získať finančnú odmenu pri správne vyriešení matematického zadania.

Súd prvého stupňa mal za zrejmé, že v predmetnom programe bola propagovaná a poskytovaná služba žalobcu, ktorá má charakter ekonomickej aktivity zahŕňajúcej poskytnutie služby, nejde teda o štandardný zábavný program. Model posudzovaného komunikátu je založený na skutočnosti, aby čo najväčšie množstvo recipientov sa pokúsilo dovolať do štúdia. Nejde o spestrenie obsahu vysielania programovej služby, ako je to v prípade vedomostných hier, ale v tomto prípade je účelom tohto komunikátu osloviť čo najväčšie množstvo recipientov, aby využili službu žalobcu, ktorú poskytuje zo svojho vysielania ako ponúkanú hru o cenu zavolaním na audiotextové telefónne číslo uvádzané na obrazovke.

V posudzovanom prípade neboli divákovi kladené otázky ako vo vedomostnom kvíze, ich úlohou bolo riešiť zadanie pripomínajúce matematický príklad. Konštatoval, že podmienka prepojenia otázok s poskytovaním služieb a tovarov spojených so živnosťami, remeslami, podnikaním a profesiami nemôže byť skúmaná z tohto hľadiska. Je možné ale vychádzať z toho, že žalobca ponúka službu, ktorá spočíva v poskytnutí možnosti divákovi vyhrať prezentovanú finančnú odmenu na základe správne odpovede na zadanú úlohu a s odplatom za jej poskytnutie je suma, ktorú volajúci zaplatia za volanie na telefónne číslo so zvýšenou tarifou. Na základe vyššie uvedených skutočností súd konštatoval, že predmetný komunikát naplnil definíciu mediálnej komerčnej komunikácie, nakoľko bol zvukovou obrazovou informáciou, ktorá priamo propagovala službu tretej osoby tým, že priamo vyzývala na jej využitie a poskytovala aj možnosť využiť ju. Z vyššie uvedeného vyplynulo, že bol odvysielaný za odplatu, ktorú účastníkovi konania prinieslo volanie recipientov na audiotextové číslo, ktoré bolo zverejnené počas vysielania predmetného komunikátu. Predmetný komunikát rovnako naplnil definíciu telenákupu, nakoľko obsahoval priamu ponuku, a to zverejnením audiotextového čísla a výzvy na zavolanie, vysielanú s cieľom poskytnúť službu, čiže hru o cenu za odplatu, v dôsledku čoho bol žalobca povinný zabezpečiť, aby bol komunikát odvysielaný v súlade s § 32 ods. 4 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z.

Zo zadania uvedeného v predmetnom komunikáte, ako aj zo spôsobu riešenia predloženého Rade žalobcom na ústnom pojednávaní vyplynulo, že v prvom rade bolo potrebné správne identifikovať počet

trojuholníkov v zadaní. Následne bolo potrebné spočítať všetky čísla v každom trojuholníku. Pre posúdenie, či predmetný komunikát, ktorý je vyššie kvalifikovaný ako telenákup bol čestný, je potrebné zistiť, či takéto zadanie naozaj mohlo viesť recipientov k jedinému postupu riešenia, ktorého výsledkom by bolo číslo 577. Poznamenal, že každé zadanie môže mať svoj jedinečný a originálny spôsob riešenia z hľadiska posúdenia zabezpečenia čestnosti predmetného komunikátu, je však potrebné skúmať, či zadanie úlohy bolo formulované tak, aby smerovalo práve k tomuto jedinému spôsobu jej riešenia. Toto podľa názoru súdu nie je naplnené, ak pojmy použité v zadaní nie sú jednoznačné.

Krajský súd v Bratislave konštatoval, že Rada v predmetnom konaní správne posudzovala ako bolo zadanie úlohy odprezentované recipientom a či informácie poskytované počas vysielania posudzovaného komunikátu recipientom umožňovali identifikovať všetky relevantné skutočnosti potrebné pre dopracovanie sa k výsledku. Súd konštatoval, že zadanie úlohy nebolo jednoznačné, presné a správne, keďže zadanie neobsahovalo všetky relevantné údaje k dostatočne rozoznateľnej forme na to, aby sa recipienti mohli dopracovať k výsledku prezentovaného žalobcom. Ak má byť naplnená kategória čestnosti v prípade telenákupu vo forme akú mal predmetný komunikát, je zrejmé, že nejde o čestný telenákup, ak bola predmetná úloha prispôbená tak, aby recipienti nemohli identifikovať všetky údaje, ktoré pri riešení úlohy potrebovali, čím sa pre nich stáva takáto úloha neriešiteľná. Z toho vyplýva, že vysielateľ (žalobca) nezabezpečil, aby vysielaný telenákup bol čestný.

Z uvedeného dôvodu považoval krajský súd celkový postup žalobcu za netransparentný, nečestný a zavádzajúci. Rada je v zmysle zákona č. 308/2000 Z.z. oprávnená na to, aby dohliadala na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a s využitím vlastnej správnej úvahy, ktorú v rozhodnutí riadne odôvodní posudzovala odvysielané informácie a príspevky. Ak dospeje k záveru, že určitý program nebol v súlade so zákonom č. 308/2000 Z.z., je oprávnená skonštatovať jeho porušenie a vyvodíť z toho príslušné sankcie.

Za nedôvodnú považoval aj námietku žalobcu o nedostatku právomoci žalovanej na vydanie predmetného rozhodnutia. Právomoc Rady rozhodovať o porušení povinnosti vysielateľa televíznej programovej služby je v tomto prípade daná ust. § 5 ods. 1 písm. g) zákona č. 308/2000 Z.z. v spojení s ust. § 67 ods. 5 písm. a) citovaného zákona. Súd po preskúmaní danej veci postupom uvedeným vyššie dospel k záveru, že správny orgán v danom prípade konal v intenciách citovaných právnych noriem, vysporiadal sa s aplikáciou únievého práva, ako aj s výkladom obsiahnutým v rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-195/06 zo dňa 24.05.2007, vo veci si zadovážil dostatok relevantných skutočností pre svoje rozhodnutie, a preto napadnuté rozhodnutie správneho orgánu je možné považovať za súladné so zákonom.

Na základe vyššie uvedených skutočností dospel krajský súd k právnomu záveru totožnému so záverom správnych orgánov a tiež s poukazom na rozhodovacia prax NS SR v obdobných príkladoch (bližšie pozri R NS SR 4Sž 7/2014, 3Sž 22/2013, 3Sž 14/2014, 6Sž 10/2014, 3Sž 22/2013) súd konštatoval, že žalobu je potrebné zamietnuť.

Rozsudok krajského súdu v celom rozsahu napadol žalobca včas podaným odvolaním z dôvodu, že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§205 ods. 2 písm. f) OSP/, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam /§ 205 ods. 2 písm. d) OSP/, v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 2 /§ 205 ods. 2 písm. a) OSP/ a to tým, že účastníkovi konania /žalobcovi/ sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom /§ 221 ods. 1 písm. f) OSP/.

K nesprávnemu právnomu posúdeniu veci prvostupňovým súdom:

Žalobca uviedol, že súd prvého stupňa vec jednoznačne nesprávne právne posúdil. Použil síce v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správnu právnu normu - zákon o vysielaní, avšak na konkrétny posudzovaný prípad túto právnu normu nesprávne aplikoval.

Podľa žalobcu príslušné ustanovenia zákona o vysielaní jednoznačne špecifikujú, čo je možné v zmysle

platného a účinného právneho poriadku Slovenskej republiky považovať za telenákup a akú formu má telenákup. Súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí prijal právny názor žalovanej a posudzovaný predmetný komunikát - Eurovýhra - označil za telenákup.

Žalobca opakovane namietal názor žalovanej, s ktorým sa stotožnil aj prvostupňový súd a naďalej trval na tom, že predmetný komunikát - Eurovýhra nie je telenákupom, ale vedomostnou súťažou. Svoje tvrdenie žalobca založil na skutočnosti, že s prihliadnutím na pravidlá vedomostnej súťaže Eurovýhra je nepochybné, že uvedený komunikát je interaktívna televízna vedomostná súťaž, v ktorej možnosť získania ceny závisí na preukázaní vedomostí a zručností účastníka. Pravidlá sú verejne dostupné na internetovej stránke žalobcu a každý účastník súťaže je s nimi riadne oboznámený a svojou účasťou v súťaži vyjadruje súhlas s ich znením a ich záväznosťou. Každý účastník vedomostnej súťaže musí preukázať na dosiahnutie výhry matematické a logické schopnosti, na základe ktorých rieši prezentované úlohy, za ktorých správne vyriešenie je odmenený finančnou výhrou.

Mal za nesporné, že na správne vyriešenie úlohy je potrebné využiť matematické, ako aj logické zručnosti, a je absolútne neakceptovateľné tvrdenie súdu, že ide o hádanie! Uvedené je podľa žalobcu zrejme aj zo spôsobu výpočtu predmetnej úlohy, ktorý bol poskytnutý správne orgánu a s ktorým sa oboznámil aj prvostupňový súd.

S prihliadnutím na platnú a účinnú právnu úpravu Slovenskej republiky, pravidlá vedomostnej súťaže Eurovýhra, ako aj na skutočný obsah predmetného komunikátu je podľa názoru žalobcu nepochybné, že komunikát je vedomostnou súťažou, kde po preukázaní matematických a logických zručností účastník získava finančnú odmenu a nie je možné ju považovať za telenákup v zmysle platnej právnej úpravy Slovenskej republiky.

Prvostupňový súd v Napadnutom rozhodnutí rovnako na predmetný komunikát aplikoval Rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci sp. zn. C-195/06.

Žalobca ďalej trval na tom, že rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci sp. zn. C-195/06 nie je možné aplikovať na komunikát Eurovýhra. Podriadenie komunikátu Eurovýhra pod uvedené rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie je nutné považovať rovnako za nesprávne právne posúdenie veci, nakoľko predmetné rozhodnutie sa vzťahuje jednoznačne na iný typ programov ako je komunikát Eurovýhra a teda nie je možné ho na uvedený komunikát bez ďalšieho aplikovať.

V ďalšom poznamenal, že prvostupňový súd jednoznačne vec nesprávne právne posúdil, keď síce použil správnu právnu normu, ale túto nesprávne aplikoval na posudzovaný prípad, keď absolútne nezohľadnil pravidlá komunikátu, jeho skutočný obsah, ale iba prevzal argumentáciu žalovanej a vzal za svoj jej nesprávny právny názor.

K tomu, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam:

Ďalej žalobca poukázal na skutočnosť, že aj napriek dôkazom predneseným žalobcom či už v správnom konaní, v žalobe podanej vo veci alebo na pojednávaní pred prvostupňovým súdom, preukazujúcim jednoznačne, že komunikát Eurovýhra je vedomostnou súťažou, súd prvého stupňa rovnako prevzal argumentáciu žalovanej a považoval komunikát za telenákup. Prvostupňový súd nebral do úvahy dôkazy ako pravidlá vedomostnej súťaže Eurovýhra poskytnuté v konaní, spôsob výpočtu vedomostnej úlohy posudzovanej v konaní a rovnako ostatné dôkazy predložené v konaní a bez ďalšieho sa priklonil k názoru žalovanej, že predmetný komunikát je telenákupom.

Žalobca považoval za nesporné, že na základe predložených a vykonaných dôkazov dospel súd k nesprávne skutkovému zisteniu, keď komunikát, ktorý je nepochybne vedomostnou súťažou posudzoval ako telenákup bez akejkoľvek opory v platnom a účinnom právnom poriadku Slovenskej republiky.

K tomu, že postupom prvostupňového súdu sa odňala žalobcovi možnosť konať pred súdom: Podľa žalobcu sa prvostupňový súd v napadnutom rozhodnutí stotožnil s argumentáciou žalovanej či už v posúdení predmetného komunikátu ako telenákupu alebo v aplikovaní uvedeného rozhodnutia Európskeho súdneho dvora.

Žalobca poznamenal, že prvostupňový súd žiadnym relevantným spôsobom neodpovedal na námietky žalobcu prednesené v žalobe a v priebehu súdneho konania, ktorými namieta posúdenie komunikátu ako telenákupu. Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nevysporiadal ani s jednou námietkou žalobcu, ktorou namieta v žalobe, že komunikát nie je telenákupom, iba bez ďalšieho uviedol, že v predmetnom prípade nejde o spretrenie obsahu vysielania programovej služby ako je to pri vedomostnej hre. Prvostupňový súd svoje tvrdenia žiadnym relevantným spôsobom neodôvodnil a opieral sa o tvrdenie, že divákovi neboli kladené otázky ako vo vedomostnom kvíze. V posudzovanom prípade však išlo o iný typ matematickej a logickej vedomostnej úlohy a je jednoznačne nesprávne posudzovať komunikát iba podľa toho, či sa podobá na iný, súdom žiadnym spôsobom nešpecifikovaný vedomostný kvíz.

Žalobca konštatoval, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je jednoznačne nepostačujúce, súd prvého stupňa sa nevysporiadal s argumentáciou žalobcu uvedenou v žalobe, nezodpovedal relevantne jeho námietky a iba sa stotožnil bez akéhokoľvek relevantného odôvodnenia s argumentáciou žalovanej. Nedostatočným odôvodnením napadnutého rozhodnutia a tým, že sa prvostupňový súd nevysporiadal s námietkami žalobcu jednoznačne odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom a riadne sa brániť a chrániť svoje práva.

Žalobca opakovane zdôraznil, že v zmysle platnej a účinnej právnej úpravy Slovenskej republiky nie je možné uvedený komunikát považovať za telenákup, tak ako ho definuje platný právny poriadok Slovenskej republiky. Zároveň poukázal na skutočnosť, že do pôsobnosti žalovanej v žiadnom prípade nespadá kontrola správnosti výpočtov vo vedomostných súťažiach a jednoznačne prišlo k prekročeniu právomoci žalovanej vyplývajúcej zo zákona o vysielaní. Dodal, že v prípade relácie Eurovýhra nejde o jednostrannú komunikáciu zo strany žalobcu, ale počas vysielania relácie Eurovýhra ide o komunikáciu, ktorá uvádza nejaké pravidlá vedomostnej súťaže a uvádza vedomostnú súťaž recipientom, ktorí sa do tejto vedomostnej súťaže chcú zapojiť. Relácia Eurovýhra nie je vysielanie, ktoré by jednostranne „robilo“ alebo prezentovalo niečo nečestné alebo nekalé, ale ide o vedomostnú súťaž a žalobca si vie za každých okolností v každom jednom prípade obhájiť ako sa dopracoval k ním uvedenému výsledku.

Skutočnosť, že dopracovanie sa k výsledku je zložitá alebo že vyžaduje zvlášť logické uvažovanie podľa žalobcu ešte neznamená, že ide o niečo nečestné. Mal za to, že akákoľvek vedomostná súťaž má svoje vlastné pravidlá, v ktorých je popísané, že k výsledku daného príkladu alebo danej úlohy sa dá dopracovať. Keďže si žalobca vie logicky zdôvodniť, že je možné dopracovať sa k výsledku hoci aj inou úvahou ako je základná matematika, nemôže byť nič nečestné na tom, akým spôsobom sa dá k výsledku dopracovať, pretože sa jedná o vedomostnú súťaž, ktorá vyzýva recipientov, aby sa do nej zapojili.

Recipienti sa do vedomostnej súťaže zapojiť nemusia, nakoľko sa majú možnosť vopred oboznámiť s jej pravidlami. To, že žalobca počas vysielania predmetnej vedomostnej súťaže neuvádza informácie typu „uvažujte nielen v základných matematických formuláciách“ je podstatou každého intelligenčného testu. Vo vedomostných súťažiach alebo v testoch inteligencie nie je vopred recipientovi oznámená informácia typu „uvažujte aj iné ako arabské číslice“ a podobne. Bol presvedčený o tom, že o nečestnosť vedomostnej súťaže by išlo jedine vtedy, ak by sa k výsledku, ktorý by vysielateľ uviedol, nedalo dopracovať prostredníctvom žiadnej matematickej formulácie. V programe Eurovýhra ide o špecifickú formu relácie, v ktorej ide o zapájania diváka do súťaže, ktoré vyžaduje logické myslenie.

Žalobca mal teda stále jednoznačne za to, že v predmetnom prípade išlo nepochybne o vedomostnú súťaž a prvostupňový súd, ani žalovaná, s prihliadnutím na platný právny poriadok a skutočnú povahu vedomostnej súťaže relevantne nepreukázali, že táto napĺňa definíciu telenákupu.

Prvostupňový súd v napadnutom rozhodnutí iba bez ďalšieho prebral argumentáciu žalovanej a riadnym spôsobom svoje rozhodnutie neodôvodnil, rovnako vec s prihliadnutím na uvedené nesprávne právne posúdiť a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, z čoho je zrejmé, že napadnuté rozhodnutie trpí takými vadami, na základe ktorých musí byť zrušené.

V zmysle uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k odvolaniu vyjadrila v podaní zo dňa 01.07.2015, v ktorom s poukazom na ust. § 4 zákona č. 308/2000 Z. z. uviedla, že Rada je orgánom verejnej správy, ktorého prvoradým poslaním je presadzovať záujmy verejnosti, pričom dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiu a poskytovanie audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie v rozsahu vymedzenom cit. zákonom. Do pôsobnosti Rady patrí aj ukladanie sankcií vysielateľom, prevádzkovateľom retransmisie a poskytovateľom audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie.

Žalovaná sa zaoberala otázkou právneho posúdenia predmetného komunikátu ako telenákupu. S prihliadnutím na rozhodnutie SD EÚ vo veci C-195/06 posudzovala vo vzťahu k predmetnému komunikátu nasledujúce kritériá:

1. skutočná ponuka služby s ohľadom na účel vysielania, ktorého je hra súčasťou
2. význam hry v rámci vysielania z hľadiska časového rozsahu a predpokladaného ekonomického prínosu
3. typ otázok kladených účastníkovi hry.

Po podrobnej analýze uvedených kritérií a posudzovaného komunikátu (ktorú nepovažuje za nutné opakovať aj vo vyjadrení k odvolaniu) dospela k záveru, že

- predmetný komunikát obsahuje skutočnú ponuku služby (výzva na zavolanie na zverejnené telefónne číslo a možnosť zúčastniť sa hry o cenu po zavolaní na toto telefónne číslo, pričom samotná hra o cenu je ekonomickou aktivitou jej poskytovateľa),
- z hľadiska časového ako aj ekonomického má vysielanie komunikátov obdobného charakteru významné miesto vo vysielaní žalobcu (v podstate ide o základný prvok jeho vysielania, z ktorého ekonomicky profituje),
- recipienti sú v tomto komunikáte vyzývaní na využitie služby, ktorá je jednou z ekonomických aktivít žalobcu.

Vzhľadom na tieto zistenia žalovaná dospela k záveru, že predmetný komunikát naplnil definíciu mediálnej komerčnej komunikácie, nakoľko bol zvukovo-obrazovou informáciou, ktorá priamo propagovala službu tretej osoby tým, že priamo vyzývala na jej využitie a poskytovala aj možnosť využiť ju. Z vyššie uvedeného podľa žalovanej vyplynulo, že bol odvysielaný za odplatu, ktorú účastníkovi konania prinieslo volanie recipientov na audiotexové číslo, ktoré bolo zverejnené počas vysielania predmetného komunikátu, telenákupu, nakoľko obsahoval priamu ponuku (zverejnenie audiotexového čísla a výzva na zavolanie) vysielanú verejnosti s cieľom poskytnúť službu (hru o cenu) za odplatu, v čoho dôsledku bol účastník konania povinný zabezpečiť, aby bol odvysielaný v súlade s § 32 ods. 4 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z.

Ako vyplýva aj z rozsudku krajského súdu, kvalifikácia komunikátov, ktorých jediným obsahom je poskytnutie hry o cenu - finančnú výhru, ktorá značne prevyšuje vklad divákov a ktorej sa diváci môžu zúčastniť zavolaním na číslo so zvýšenou sadzbou, pričom počas vysielania takéhoto komunikátu sú diváci priamo vyzývaní na volanie na takéto číslo a k účasti na hre a zároveň im je poskytnutá možnosť v danom momente sa hry zúčastniť (takto je samotná hra prezentovaná), bola už predmetom rozhodovania aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) - NS SR v konaní vo veci 3Sž/22/2013, v ktorom rozsudkom zo dňa 06.05.2014, vo veci 4Sž/7/2014, v ktorom rozsudkom zo dňa 07.10.2014, vo veci 3Sž/14/2014, v ktorom rozsudkom zo dňa 24.02.2015, vo veci 6Sž/10/2014, v ktorom rozsudkom zo dňa 25.02.2015, vo veci 8Sž/6/2014, v ktorom rozsudkom zo dňa 26.02.2015,

potvrdil správnosť a zákonnosť argumentácie žalovanej, ktorá bola v relevantnej časti zhodná s argumentáciou uvádzanou krajským súdom v napadnutom rozhodnutí a vo vyjadrení k žalobe a vyslovil záver, že takéto komunikáty (komunikáty, ktoré poskytujú hru o cenu) sú v súlade s rozhodnutím SD EÚ a je ich potrebné kvalifikovať ako telenákup.

Z uvedeného mala za zrejmé, že krajský súd sa riadne zaoberal posúdením predmetných komunikátov a v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou NS SR v obdobných prípadoch dospel k záveru, že vysielaný komunikát naplnil definíciu telenákupu. Tento svoj záver riadne a zrozumiteľne odôvodnil, pričom sa neodchýlil od rozhodovacej praxe NS SR aplikovateľnej na posudzovaný komunikát. Rovnako aj žalovaná riadne zdôvodnila svoje závery, ktoré sú v súlade s rozhodovacou praxou NS SR.

Z hľadiska zabezpečenia čestnosti predmetného komunikátu žalovaná posudzovala, či zo zadania bolo možné určiť všetky relevantné skutočnosti pre správne riešenie zadania. Ak bolo zadanie prezentované ako matematický príklad, bolo nevyhnutné, aby v súlade s týmto jeho vymedzením obsahovalo aj všetky relevantné skutočnosti pre jeho vyriešenie. Nie je významné, či zadanie umožňovalo aj taký postup riešenia, ktorým bolo možné dosiahnuť výsledok prezentovaný žalobcom ako správny. Podstatné je, aby obsahovalo všetky informácie nevyhnutné preto, aby pri dodržaní zásad matematiky a logiky sa bolo možné dopracovať len k jednému správne výsledku, a to tomu, ktorý uviedol žalobca. Ak zadanie, ktoré je prezentované ako matematické, umožňuje vzhľadom na jeho vyjadrenie (použité pojmy nie sú jednoznačné, vysielateľ im pripisuje iný význam, resp. obsahujú iné pravidlo riešenia zadania, než aký im je bežne pripisovaný, avšak táto skutočnosť zo zadania nevyplýva) rôzne výsledky riešenia, nie je v ňom zabezpečená čestnosť. Absencia zadania, na základe ktorého by sa recipienti mohli pri dodržaní pravidiel matematiky a logiky dopracovať jedine práve k riešeniu, ktoré je prezentované ako správne, za predpokladu, že hra bola uvádzaná spôsobom, z ktorého vyplýva, že zadanie malo smerovať k správne riešeniu za použitia matematických a logických postupov, činí každý komunikát obdobného charakteru, aký mal posudzovaný komunikát, bez ohľadu na skutočnosť, či samotné riešenie bolo jedinečné, nečestným.

Žalovaná požiadala o vyjadrenie k relevantným skutočnostiam týkajúcim sa posudzovaného skutkového stavu a vyjadrení žalobcu v správnom konaní Matematický ústav Slovenskej akadémie vied (ďalej len „Matematický ústav“ k otázkam, či je v súlade s matematickými pravidlami spočítavania, ak je zadanie spočítajte všetky čísla interpretované tak, že majú byť spočítané nie len čísla, ale aj číslice, z ktorých tieto čísla pozostávajú a či umiestnenie číslice tak, že sa čiastočne dotýka úsečky rovinného geometrického útvaru, v ktorom je umiestnená, pri zadaní spočítajte čísla v rovinnom geometrickom útvaru, je prekážkou pre jej zohľadnenie vo výpočte.

Zo záverov Matematického ústavu tak vyplynulo, že zadanie Spočítajte všetky čísla v každom trojuholníka má znamenať, že v prípade viacciferných čísel sa tieto započítavajú jedenkrát a nezapočítavajú sa aj číslice, z ktorých sú zložené a že v prípade číslíc, ktoré sa dotýkajú hranice trojuholníka (niektorej strany), nemožno tvrdiť, že tieto sa v tomto trojuholníku nenachádzajú a teda ich v riešení úlohy nezohľadniť, resp. ich nezohľadniť v niektorej fáze riešenia zadania.

Na základe uvedených záverov dospela žalovaná k záveru, že zadanie inštruovalo divákov, aby spočítavali všetky čísla, čo v prípade viacciferných čísel, nevyjadrovalo, že majú spočítavať aj číslice, z ktorých pozostávajú a že v prípade umiestnenia čísla 5 tak, aby sa dotýkalo strany trojuholníka zo zadania spočítajte všetky čísla v každom trojuholníku nevyplývalo, že číslo 5 nemá byť vo výpočte zahrnuté, ale práve naopak, skôr vyplývalo, že ho recipienti majú zohľadniť.

Žalovaná mala za to, že krajský súd riadne a zrozumiteľne zdôvodnil svoje závery. Rovnako tak žalovaná uviedla v napadnutom rozhodnutí dôvody pre svoje závery a výsledky správneho konania logicky vyplývajú z týchto dôvodov. Rozhodnutie krajského súdu (a rovnako aj žalovanej) je v súlade aj s rozhodnutiami NS SR v rovnakých alebo obdobných veciach, v ktorých NS SR zároveň konštatoval, že pri ich posudzovaní je potrebné zohľadniť rozhodnutie SD EÚ vo veci C-1 95/06 a že spôsob, akým sa žalovaná so závermi uvádzanými v tomto rozhodnutí vysporiadala, je správny. NS SR rovnako dospel k

záveru, že žalovaná je v súvislosti s komunikátmi, ktorých predmetom je hra o cenu, oprávnená posudzovať, či v nich bola zabezpečená čestnosť, a to s prihliadnutím na § 5 ods. 1 písm. g) v spojení s § 32 ods. 4 písm. a) a 67 ods. 5 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z.

Žalovaná zdôraznila, že nie je možné prijať argumentáciu žalobcu o nesprávnosti záverov krajského súdu, pretože tieto sú v rozsudku odôvodnené a sú v súlade s rozhodovacou praxou NS SR.

Z rozsudku Krajského súdu a tiež z rozhodovacej činnosti NS SR vyplýva, že nie je možné akceptovať ani tvrdenie žalobcu, že posudzovaním predmetného komunikátu z hľadiska § 32 ods. 4 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. žalovaná prekročila svoje právomoci.

V ďalšom žalovaná vyjadrila názor, že krajský súd sa dostatočne zaoberal argumentáciou žalobcu aj dokladmi, ktoré predložil v rámci správneho konania. Mala za to, že žalobca si zrejme zamieňa vysporiadanie sa s argumentáciou s úspechom v konaní. Uviedla, že platná právna úprava negarantuje žalobcovi úspech v konaní. Obsahom jeho procesných práv je len nárok na riadne odôvodnenie záverov preskúmajúceho súdu, pričom rozsah tohto oprávnenia nie je taký široký, že by preskúmajúcemu súdu vyplývala z neho povinnosť vysporiadať sa s každým argumentom žalobcu, resp. reagovať na každý argument žalobcu, ale „len“ oprávnenie na riadne zdôvodnenie záverov a vysporiadanie sa s podstatnými argumentmi, čo krajský súd v rozsudku aj urobil. Podstatnou je tiež skutočnosť, že závery krajského súdu boli v súlade aj s rozhodovacou praxou NS SR.

Z rozsudku je podľa žalovanej zrejmé, že záver o tom, že komunikát nebol zábavným programom ale telenákupom, krajský súd učinil na základe posúdenia obsahu tohto komunikátu a nie na základe absencie kladenia otázok v komunikáte, ako zavádzajúco uviedol žalobca. Práve dôsledná (vyššie priblížená) analýza obsahu komunikátu viedla krajský súd k záveru o tom, že odvysielaný komunikát je telenákupom.

Taktiež žalovaná riadne zdôvodnila svoje závery. Dala do pozornosti, že v prípade zadania, ktoré je prezentované ako matematická úloha, je pre zabezpečenie čestnosti nevyhnutné, aby recipienti dostali všetky relevantné informácie pre jeho riešenie. V opačnom prípade nemožno uvažovať o počítaní (alebo o inom matematickom úkone), ale o hádaní. Takto však posudzované zadanie nebolo prezentované.

Ďalej zdôraznila, že poskytovanie služby - hry o cenu, je ekonomická aktivita žalobcu, z ktorej profituje a je adresovaná recipientom. Je neprípustné, aby ich participácia na tejto súťaži bola dosahovaná prezentovaním úlohy ako jednoduchej, riešiteľnej matematickými postupmi, resp., vo všeobecnosti, riešiteľnej na základe logických postupov, avšak jej riešenie by bolo upravené tak, že pojmom s ustáleným významom je pripisovaný iný význam, že nie sú rešpektované matematické pravidlá, či pravidlá logiky, hoci zadanie úlohy na ich uplatnenie vyzýva atď. V danom prípade posudzovaný komunikát obsahoval priamu výzvu na využitie (zakúpenie si) služby, a preto ho v súlade s vyššie uvedenou judikatúrou bolo nevyhnutné vyhodnotiť ako telenákup, na ktorý sa vzťahovala aj povinnosť zabezpečenia čestnosti. Pri posudzovaní naplnenia tejto povinnosti je prihliadnuté na špecifický charakter telenákupu - hra o cenu. Naplnenie tejto povinnosti sa neposudzuje vo vzťahu k predvídateľnosti správneho riešenia, ale vo vzťahu k zadaniu úlohy. Skutočnosť, či žalobca disponuje vlastným postupom, ktorým je možné sa dopracovať k výsledku, ktorý on považuje za správny, je irelevantná, nakoľko zadanie inštruovalo k inému postupu a výsledku, než aký si pre svoje potreby vymyslel on sám. Zadanie inštruovalo k inému postupu, než aký sa od recipientov v konečnom dôsledku vyžadoval.

Na základe uvedeného dospela žalovaná k názoru, že ako príslušný správny orgán v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci, na ktorý správne aplikovala relevantné ustanovenia zákona. Ďalej mala za to, že jej rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 zákona č. 71/1967 Zb., nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného v zmysle ustanovení Správneho poriadku, a že žalobca nebol na svojich právach ukrátený rozhodnutím ani postupom správneho orgánu ani rozsudkom a postupom krajského súdu, a že napadnuté rozhodnutie a postup žalovanej a krajského súdu sú v súlade so zákonom a preto navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej

republiky rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny; preto ho po preskúmaní opodstatnenosti odvolacích dôvodov postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25.01.2017 potom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk) najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t. j. najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu, podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom prepísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovanej.

Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

V takto vymedzenom rámci prieskumu a po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovanej, je otázka správneho zistenia rozhodujúcich skutočností a dostatočného rámca podkladov pre naplnenie zásady materiálnej pravdy v ďalšom procese aplikácie hmotného práva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky sa vo svojom odôvodnení následne obmedzí iba na doplnenie svojich doplňujúcich zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody).

Predmetom súdneho konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. RL/021/2014 zo dňa 29.04.2014, ktorým žalovaná rozhodla, že žalobca porušil povinnosť ustanovenú v § 32 ods. 4 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. zabezpečiť, aby bol vysielaný telenákup čestný tým, že na programovej službe RING TV bol dňa 23.08.2013 o cca 01:00 hod odvysielaný komunikát s názvom Eurovýhra, ktorý naplnil definíciu telenákupu, v časti, v ktorej mali diváci spočítať všetky čísla v každom trojuholníku, obsahoval nejednoznačné, nepresné a nesprávne inštruovanie o spôsobe riešenia zadanej úlohy, nakoľko odvysielané zadanie vzhľadom na jeho slovné vyjadrenie viedlo k inému postupu riešenia, než aký prezentoval účastník konania ako správny, v dôsledku čoho na jeho základe nebolo možné dospieť k výsledku, ktorý účastník konania označil za správny a nebolo odvysielané tak, aby bolo rozoznateľné, že čísllice 1 a 5 sú usporiadané tak, že ich nie je možné považovať za jedno číslo, za čo bola žalobcovi uložená sankcia podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. - upozornenie na porušenie zákona.

Krajský súd po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia žalovanej dospel k záveru, že toto a konanie správneho orgánu, ktoré predchádzalo jeho vydaniu sú v súlade so zákonom, preto odvolaním napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol.

Z podkladov súdneho spisu, vrátane administratívneho spisu žalovanej mal odvolací súd za zrejmé, že v prejednávanej veci skutkový stav sporný nebol. Žalobca v správnom konaní, ani v konaní pred súdom, nepoprel odvysielanie komunikátu na programovej službe RING TV s názvom Eurovýhra, ani jej obsah a znenie.

Úlohou najvyššieho súdu v zmysle námietok žalobcu obsiahnutých v opravnom prostriedku bolo posúdiť, či žalobca odvysielaním programu uvedenom v preskúmanom rozhodnutí žalovanej č. RL/021/2014 zo dňa 29.04.2014 porušil zákonné ustanovenia špecifikované žalovanou v rozhodnutí. Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal, či napadnuté rozhodnutie žalovanej nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, či jej závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom.

Podľa § 32 ods. 4 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. vysielateľ je povinný zabezpečiť, aby ním vysielaná reklama a telenákup boli čestné a slušné.

Podľa § 32 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. telenákup na účely tohto zákona je priama ponuka vysielaná verejnosti s cieľom poskytnúť tovar alebo služby vrátane nehnuteľností, práv a záväzkov za odplatu. Telenákup môže mať formu

- a) telenákupného šotu,
- b) telenákupného pásma v trvaní aspoň 15 minút.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi Rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Po preskúmaní veci dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovanej je zákonné, keďže žalovaná nevybočila z medzí a z hľadísk ustanovených zákonom, pričom napadnuté rozhodnutie vydala na základe zákonom povoleného správneho uváženia, ktoré zodpovedá zásadám logického myslenia a vychádza z podkladov zistených v tomto prípade.

S námietkami žalobcu spočívajúcich v tom, že odvysielaný komunikát Eurovýhra nie je telenákup, že na prejednávaný prípad nie je možné aplikovať rozsudok SD EÚ vo veci C-195/06 a že žalovaná prekročila

svoju právomoc sa krajský súd vysporiadal jasným, zrozumiteľným a vyčerpávajúcim spôsobom a navyše postupoval v súlade s ustálenou rozhodovacou činnosťou najvyššieho súdu, preto sa s ich vyhodnotením stotožnil aj súd odvolací a v podrobnostiach na tieto závery krajského súdu odkazuje s poukazom na ich správnosť.

V ďalšom mal odvolací súd za to, že neobstojí námietka žalobcu o tom, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že sa súd prvého stupňa stotožnil s rozhodnutím žalobkyne a neodpovedal na jeho námietky, ktoré sa v podstate zhodujú s tými, ktoré uplatnil v žalobe proti rozhodnutiu žalovanej, pretože podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvého stupňa s nimi v celom rozsahu vysporiadal. Odvolací súd nemohol považovať za odňatie možnosti konať pred súdom skutočnosť, že krajský súd sa nestotožnil ani s jedným žalobným dôvodom, pretože objasnil podrobnou a vecne správnou argumentáciou prečo nepovažoval námietky žalobcu za dôvodné. Podrobná argumentácia krajského súdu k jednotlivým námietkam žalobcu, ktorou krajský súd objasnil z akého dôvodu nepovažoval žalobcom uplatnené námietky za spôsobilé spochybniť zákonnosť rozhodnutia žalovanej sa premietli do jeho právneho záveru o zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovanej, na základe čoho zamietol žalobu.

Odvolací súd na základe uvedeného vyhodnotil námietky žalobcu za nedôvodné a nespôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Vo svetle uvedeného najvyšší súd konštatuje, že krajský súd dospel k správneému záveru, keď žalobu žalobcu zamietol. Krajský súd sa podrobne zaoberal všetkými námietkami žalobcu a dospel k správneému záveru, že rozhodnutie žalovanej bolo vydané v súlade so zákonom, je riadne odôvodnené a žalovaná v ňom dostatočným spôsobom vyjadrila svoje úvahy relevantné pre rozhodnutie o tom, že žalobca porušil povinnosť ustanovenú v § 32 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z. za čo mu bola uložená sankcia - upozornenie na porušenie zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanej zákon priznanie trov konania neumožňuje.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.